

BUMERANG

Nedávno Andrea potkala bývalého kolegu Jana, se kterým pracovala před 24 lety. Tvářil se, jako by byla neviditelná a jeho manželka se záměrně dívala jiným směrem. V duchu se nad jeho „dětinským“ chováním pouсмála a poté se v myšlenkách na chvíli vrátila do minulosti

Pár let po převratu pracovala v obchodě jako prodavačka elektra v jedné soukromé firmě, která zároveň prováděla i opravy elektrospotřebičů. Majitel firmy potřeboval nejen sekretářku, ale i prodavačku a dispečerku pro objednávky na servis, nejen vlastního sortimentu zboží. Měl k dispozici dva techniky, kteří jezdili ve městě, často zajížděli i do blízkých vesnic. Jeden z techniků byl mladý Tomáš, kterému ještě mu neoschl výuční list a tato práce byla jeho první štací. Druhý, Jan již byl o nějakých deset let starší, před revolucí již nějakou řádku let pracoval ve státním podniku.

Každé ráno, dříve než se začali trousit zákazníci do obchodu, si sedl majitel s techniky a Andreou do kouta místnosti s kafičkem a rozdělávali objednávky na opravy elektrospotřebičů, které se dělaly u zákazníků v domácnosti. Kdo z techniků ten den bude ve městě, kdo pojedje ven do vesnice.

Nejdřív Andrei nepřišlo divné, že Jan často býval v práci mnohem dříve, než majitel nebo Tomáš, aniž by k tomu byl nějaký konkrétní důvod. Tato pravidelnost poté přišla jako bleskové poznání – než ostatní přijeli, Jan vždycky navštěvoval na delší dobu místnost s označením 00 a s sebou pokaždé vzal reklamní prospekty supermarketů, které v této době rostly jako houby po dešti.

Další souvislosti nenechaly na sebe dlouho čekat. Bylo zvláštní, že Jan kávu pro všechny kupoval sporadicky, cigarety často tahal z krabiček spíš od druhých než z vlastní kapsy, s průpovídou, že svoje nechal v autě. Býval první u toho, když se oslavovaly něčí narozeniny, nebo výročí založení firmy (později novináři měli pro tento druh aktivity název „holubí letka“). Andrea si ani nepamatovala, kdy se Jan připomněl, že má i on někdy narozeniny, zřejmě mu spíš šlo o to, že by musel kupovat pro ostatní malé pohoštění ...

Práce v obchodě se servisem byla pro Andreu spíš přestupní stanicí, neboť se jí naskytl atraktivnější možnost seberealizace, tak její činnost převzala za nějaký čas nově nastoupivší kolegyně. S Janem se občas vídala ve městě, připadalo jí, že byl jak Všudybýlek. Pozdravili se, řekli si zajímavé novinky a frčeli zas dál. Andrea zdaleka netušila, že se s Janem střetne znovu, tentokrát v jiné firmě, kdy pro změnu on se ucházel o místo zásobovače.

Podářilo se mu vyhrát konkurz a docházel do firmy, když na chodbě potkal Andreu, která pracovala na personálním oddělení. Jan se jí svěřil, že je na pracáku a jestli mu napíše nižší mzdu, aby nepřišel o podporu. Andrea jen řekla, že to sdělí jiné spolupracovníci, která má tyto náležitosti na starosti, tak ať se s ní domluví. Kolegyně z personálního ovšem Janovi oznámila, že v žádném případě nemůže překročit zákon. Dodneška má Jan Andrei za zlé, že mu těch pár peněz a tu podporu z úřadu práce, dle jeho slov, „nedopřála“.

Lidé jsou holt různí, každý upřednostňuje jiné priority. Kolega Jan není ničím vyjímecný, podobně smýšlejících lidí existuje povícero, takových, co by rádi chtěli všechno zdarma. Můžou být sebevíc zábavní, ale jestli jim jde jen o to, mít kávu, pivo, jídlo, dokonce i cigarety grátis, aby ušetřili, necht' si čtenář udělá o takových typech lidí vlastní úsudek sám. Někteří se chlubí se tím, že šidí stát na daních, neplatí zdravotní a sociální pojištění, kvůli elektrině drží ve svém bytě černou hodinku, navštěvují bezplatné sociální zařízení, bazén, aby nemuseli doma platit za vodu. Dokonce květiny v bytě radí ostatním zalévat vodou z umytého nádobí, vodu z pračky používat na splachování toalety, jet na druhý konec města jen pro rohlíky o dvacet haléřů levnější a ještě je nakoupit do zásoby do mrazáku ... Mohla bych najít další příklady

Z toho vyplývá, že funguje pravidlo bumerangu: každá nečestnost se nevyplácí a vždy se tomu dotyčnému vrátí později jako imaginární políček do tváře s ponaučením. A je na něm, zda si to uvědomí, či nikoliv. V záporném případě se podobné situace budou opakovat tak dlouho, dokud tuto lekci nepochopí.

Vidíte to jinak, přátelé?

Věnováno Mezinárodnímu dni skrbliků (09. 01. 2018)

Hezký večer přeji!